

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

ראש השנה-יום טוב		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
בראשון מה היום אומרים - (תהלים כד) לה' הארץ ומלוואה, על שם שקנה והקנה ושליט בעולמו.	תניא, רבי יהודה אומר משום רבי עקיבא:										◆	◆	לא.
בשני מה היו אומרים (תהלים מח) גדול ה' ומהלל מאד, על שם שחילק מעשיו ומלך עליהן.											◆	◆	לא.
בשלישי היו אומרים (תהלים פב) אלהים נצב בעדת אל, על שם שגילה ארץ בחכמתו והכין תבל לעדתו											◆	◆	לא.
ברביעי היו אומרים (תהלים צד) אל נקמות ה' - על שם שברא חמה ולבנה, ועתיד ליפרע מעובדיהן.											◆	◆	לא.
בחמישי היו אומרים (תהלים פא) הרנינו לאלהים עוזנו - על שם שברא עופות ודגים לשבח לשמו.											◆	◆	לא.
בששי היו אומרים (תהלים צג) ה' מלך גאות לבש - על שם שגמר מלאכתו, ומלך עליהן.											◆	◆	לא.
בשביעי היו אומרים (תהלים צב) מזמור שיר ליום השבת - ליום שכולו שבת.											◆	◆	לא.
מה ראו חכמים לחלק בין הפרקים הללו? אלא: בראשון - שקנה והקנה ושליט בעולמו. בשני - שחילק מעשיו ומלך עליהם. בשלישי - שגילה ארץ בחכמתו והכין תבל לעדתו, ברביעי - שברא חמה ולבנה ועתיד ליפרע מעובדיהן, בחמישי - שברא עופות ודגים לשבח לשמו, בששי - שגמר מלאכתו ומלך עליהם, בשביעי - על שם ששבת.	רבי נחמיה:										◆	◆	לא.
וקמיפלגי בדרב קטינא.											◆	◆	לא.
שיתא אלפי שני הוה עלמא וחד חרוב, שנאמר (ישעיהו ב) ונשגב ה' לבדו ביום ההוא.	דאמר רב קטינא:										◆	◆	לא.
תרי חרוב, שנאמר (הושע ו) יחיינו מימים.	אבוי:										◆	◆	לא.
במוספי דשבתא מה היו אומרים?											▲	◆	לא.
הז"ו ל"ך.	רב ענן בר רבא אמר רב:										!	◆	לא.
כדרך שחלוקים כאן - כך חלוקין בבית הכנסת.	ואמר רב חנן בר רבא אמר רב:										◆	◆	לא.
במנחתא דשבתא מה היו אומרים?											▲	◆	לא.
אז ישיר ומי כמוך ואז ישיר.	רבי יוחנן:										!	◆	לא.
הני כולהו בחד שבתא אמרי להו. או דלמא כל שבתא ושבתא אמרי חד?	איבעיא להו:										▲	◆	לא.
עד שהראשונה אומרת אחת - שניה חוזרת שתיים	תא שמע, דתניא, אמר רבי יוסי:										!	◆	לא.
שמע מינה: כל שבתא ושבתא אמרי חד, שמע מינה.											!	◆	לא.
עשר מסעות נסעה שכינה, מקראי. וכנגדן גלתה סנהדרין, מגמרא. עשר מסעות נסעה שכינה, מקראי: מכפרת לכרוב, ומכרוב לכרוב ומכרוב למפתן, וממפתן לחצר, ומחצר למזבח, וממזבח לגג, ומגג לחומה, ומחומה לעיר, ומעיר להר, ומהר למדבר, וממדבר עלתה וישבה במקומה - שנאמר (הושע ה) אלך אשובה אל מקומי.	רב יהודה בר אידי אמר רבי יוחנן:										◆	◆	לא.
מכפרת לכרוב, מכרוב לכרוב, ומכרוב למפתן - דכתיב (שמות כה) ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת, וכתיב (שמואל ב כ"ב) וירכב על כרוב ויעף, וכתיב (יחזקאל ט) וכבוד אלהי ישראל נעלה מעל הכרוב אשר עליו אל מפתן הבית.											◆	◆	לא.
וממפתן לחצר - דכתיב (יחזקאל י) וימלא הבית את הענן והחצר מלאה את נגה כבוד ה'.											◆	◆	לא.
מחצר למזבח - דכתיב (עמוס ט) ראיתי את ה' נצב על המזבח											◆	◆	לא.
וממזבח לגג - דכתיב (משלי כא) טוב לשבת על פנת גג											◆	◆	לא.
מגג לחומה - דכתיב (עמוס ז) והנה ה' נצב על חומת אנך.											◆	◆	לא.
מחומה לעיר - דכתיב (מיכה ו) קול ה' לעיר יקרא,											◆	◆	לא.
ומעיר להר - דכתיב (יחזקאל יא) ויעל כבוד ה' מעל תוך העיר ויעמד על ההר אשר מקדם לעיר											◆	◆	לא.
ומהר למדבר - דכתיב (משלי כא) טוב שבת בארץ מדבר.											◆	◆	לא.
וממדבר עלתה וישבה במקומה - דכתיב (הושע ה) אלך אשובה אל מקומי וגו'.											◆	◆	לא.

מִימְרָא-statement קוּשְׁיָא-challenge שְׂאֵלָה-question תִּירוּץ-answer רְאִיָּה-proof	חֻלְקִים-disputants נְקוּדָה מְרִכֻזִית לִסְיֻכּוּם וְהוֹרָה-central point for summary and review מְבִיאָה שֶׁל פִּיטְקָה קוּדְמַת-insertion of an earlier segment מַעֲשֵׂה-story
מְקָרָא-key:	

ראש השנה-יום טוב		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ששה חדשים נתעכבה שכנה לישראל במדבר, שמה יחזור בתשובה. כיון שלא חזרו אמר: תיפח עצמך, שנאמר (איוב יא) ועיני רשעים תכלינה ומנוס אבד מנהם ותקוּתם מפח נפש.	רבי יוחנן:												לא:
וכנגדן גלתה סנהדרין, מגמרא: מלשכת הגזית לחנות, ומחנות לירושלים, ומירושלים ליבנה, ומיבנה לאושא, ומאושא ליבנה, ומיבנה לאושא, ומאושא לשרפעים, ומשרפעים לבית שעים, ומבית שעים לצפורי, ומצפורי לטבריא, וטבריא עמוקה מכולן. שנאמר (ישעיהו כט) ושפלת מארץ תדברי.	[רבי יהודה בר אידי אמר רבי יוחנן]												לא:
שש גלות, שנאמר (ישעיהו כו) כי השח ישיבי מרום קריה נשגבה ישפילנה ישפילנה עד עפר. ומשם עתידין ליגאל, שנאמר (ישעיהו נב) התנערי מעפר קומי שבי.	רבי אלעזר:												לא:
ועוד זאת התקין רבן יוחנן בן זכאי: שאפילו ראש בית דין בכל מקום - שלא יהו העדים הולכין אלא למקום הוועד.	רבי יהושע בן קרחה:												לא:
הריא איתתא דאזמנוה לדינא קמיה דאמימר בנהרדעי, אזל אמימר למחוזא, ולא אזלה בתריה. כתב פתיחא עילוה.	[אמימר]												לא:
אפילו ראש בית דין בכל מקום - שלא יהו העדים הולכין אלא למקום הוועד	רב אשי לאמימר: והא אבן תנן:												לא:
הני מילי - לענין עדות החדש, דאם כן נמצאת מכשילין לעתיד לבא. אבל הכא - (משלי כב) עבד לווה לאיש מלוה.	אמר ליה: [אמימר]												לא:
אין כהנים ראשין לעלות בסנדליהן לדוכן, וזו אחד מתשע תקנות שהתקין רבן יוחנן בן זכאי. שית דהאי פירקא, וחדא דפירקא קמא.	תנו רבנן:												לא:
גר שנתגייר בזמן הזה צריך שיפריש רובע לקינו.	ואידך - דתניא: [ת"ק]												לא:
כבר נמנה עליה רבן יוחנן וביטלה מפני התקלה.	רבי שמעון בן אלעזר:												לא:
ואידך - פלוגתא דרב פפא ורב נחמן בר יצחק, רב פפא אמר: כרם רבעי. רב נחמן בר יצחק אמר: לשון של זהורית.													לא:
כרם רבעי	רב פפא:												לא:
כרם רבעי היה עולה לירושלים מהלך יום לכל צד, וזו היא תחומה: אילת מן הדרום, ועקרבת מן הצפון, לוד מן המערב, וירדן מן המזרח.	דתנן:												לא:
מה טעם - כדי לעטר שוקי ירושלים בפירות.	ואמר עולא ואיתימא רבה בר עולא אמר רבי יוחנן:												לא:
כרם רבעי היה לו לרבי אליעזר במזרח לוד כפר טבי, וביקש רבי אליעזר להפקירו לעניים.	ותניא: [רבי אליעזר]												לא:
רבי, כבר נימנו חבריך עליו והתירוהו.	אמרו לו תלמידיו:												לא:
מאן חבריך													לא:
רבן יוחנן בן זכאי.													לא:
לשון של זהורית.	רב נחמן בר יצחק:												לא:
בראשונה היו קושרין לשון של זהורית על פתח אולם מבחוץ. הלבין - היו שמחין, לא הלבין - היו עצבין, התקינו שיהו קושרין אותו על פתח אולם מבפנים, ועדיין היו מציצין ורואין, הלבין - היו שמחין, לא הלבין - היו עצבין. התקינו שיהו קושרין אותו חציו בסלע וחציו בין קרניו של שער המשתלח.	דתניא:												לא:
רב נחמן בר יצחק מאי טעמא לא אמר כרם פפא?													לא:
אי סלקא דעתך רבן יוחנן בן זכאי - חבריו דרבי אליעזר מי הוה? רבו הוה	אמר לך: [רב נחמן בר יצחק]												לא:
ואידך													לא:
כיון דתלמידים הוו - לאו אורח ארעא למימרא ליה לרביה רבך.	[רב פפא]												לא:
ורב פפא, מאי טעמא לא אמר כרם נחמן בר יצחק?													לא:
אי סלקא דעתך רבן יוחנן בן זכאי - בימי רבן יוחנן בן זכאי מי הוה לשון של זהורית?	אמר לך: [רב פפא]												לא:
כל שנותיו של רבן יוחנן בן זכאי מאה ועשרים שנה: ארבעים שנה עסק בפרקמטיא, ארבעים שנה למד, ארבעים שנה לימד.	והתניא:												לא:
ארבעים שנה קודם שנחרב הבית לא היה לשון של זהורית מלבין, אלא מאדים.	ותניא:												לא:
משחרב הבית התקין רבן יוחנן בן זכאי.	ותנן:												לא:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ■ ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ראש השנה-יום טוב												
מימרא	מאן דאמר											
ואידך												לא:
אותם ארבעים שנה דלמד - תלמיד יושב לפני רבו הוה, ואמר מילתא ואסתבר טעמיה. וקבעיה רביה בשמיה.	[רב נחמן בר יצחק]											לא: